

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/299**z dnia 2 marca 2016 r.****w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu krzemomanganu pochodzącego z Indii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) Dnia 20 grudnia 2014 r. Komisja Europejska („Komisja”) na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu krzemomanganu pochodzącego z Indii („państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 10 listopada 2014 r. przez Comité de Liaison des Industries de Ferro-Alliages (komitet łącznikowy przemysłu metalurgicznego – „Euroalliages” lub „skarżący”) w imieniu trzech producentów unijnych. Skarżący reprezentuje ponad 25 % całkowitej unijnej produkcji krzemomanganu. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które uznano za wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Zainteresowane strony

- (3) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja poinformowała o wszczęciu dochodzenia w szczególności innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, importerów, użytkowników, stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, oraz władze Indii i wezwała te podmioty do wzięcia udziału w dochodzeniu.
- (4) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.3. Kontrola wrywkowa

- (5) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oświadczyła, że może dokonać doboru próby producentów eksportujących z Indii i importerów niepowiązanych zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

a) Kontrola wrywkowa producentów unijnych

- (6) Ze względu na niewielką liczbę znanych producentów unijnych kontrola wrywkowa nie była konieczna. Wszyscy znani producenci unijni zostali poinformowani o wszczęciu dochodzenia oraz wezwani do zgłoszenia się i wzięcia udziału w dochodzeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 461 z 20.12.2014, s. 25.

b) Kontrola wrywkowa importerów

- (7) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o tym, czy przeprowadzenie kontroli wrywkowej jest konieczne, a w razie stwierdzenia takiej konieczności – aby umożliwić jej dobór próby, wszystkich importerów niepowiązanych wezwano do zgłoszenia się do Komisji i dostarczenia informacji wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (8) Czterech importerów niepowiązanych udzieliło Komisji odpowiedzi, jednak tylko dwóch dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Ze względu na tak niewielką liczbę Komisja uznała, że kontrola wrywkowa nie jest konieczna.

c) Kontrola wrywkowa producentów eksportujących z Indii

- (9) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o tym, czy przeprowadzenie kontroli wrywkowej jest konieczne, a w razie stwierdzenia takiej konieczności – aby umożliwić jej dobór próby, wszystkich producentów eksportujących z Indii wezwano do zgłoszenia się do Komisji i dostarczenia informacji wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (10) Początkowo na kwestionariusz dotyczący kontroli wrywkowej odpowiedziało w wyznaczonym terminie 21 producentów eksportujących. Zgłosili oni całkowitą wielkość sprzedaży eksportowej, która zgodnie z danymi Eurostatu wynosiła w okresie objętym dochodzeniem 48 % łącznego przywozu z Indii.
- (11) Następnie 13 kolejnych przedsiębiorstw złożyło formularze dotyczące kontroli wrywkowej i wyraziło chęć współpracy. Komisja skontaktowała się z tymi przedsiębiorstwami i zwróciła się o dostarczenie dalszych informacji dotyczących prowadzonego przez nie wywozu do Unii. Łącznie jednak tylko 11 przedsiębiorstw zgłosiło się i przedstawiło wymagane informacje.
- (12) Na podstawie zalecenia rzecznika praw stron Komisja zdecydowała się uznać także te przedsiębiorstwa za współpracujących producentów eksportujących w toku dochodzenia; zostały one o tym poinformowane dnia 21 maja 2015 r. W rezultacie całkowita wielkość wywozu wszystkich współpracujących producentów eksportujących stanowiła 60 % łącznego przywozu z Indii (dane Eurostatu).
- (13) Początkowo wybrano próbę czterech grup producentów eksportujących, która stanowiła największą reprezentatywną wielkość wywozu, jaką można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Zgodnie z danymi Eurostatu wybrana próba stanowi 31 % całkowitej wielkości wywozu z Indii do Unii i 51 % całkowitej wielkości wywozu odnotowanej w przypadku eksporterów współpracujących.
- (14) Następnie jedno z czterech przedsiębiorstw objętych próbą poinformowało Komisję, że nie jest w stanie kontynuować współpracy jako przedsiębiorstwo objęte próbą. W związku z tym przedsiębiorstwo to zostało usunięte z próby. Zgodnie z danymi Eurostatu pozostałe trzy przedsiębiorstwa nadal odpowiadały jednak za około 43 % całkowitego wywozu z Indii do Unii prowadzonego przez współpracujących indyjskich producentów eksportujących i około 26 % całkowitego przywozu, w związku z czym próba została uznana za reprezentatywną.
- (15) Skarżący twierdził, że próba nie była reprezentatywna, ponieważ typy wywozonego produktu objętego postępowaniem w przypadku dwóch z trzech przedsiębiorstw nie były typowe dla przeważającej większości wywozu z Indii. Ponadto skarżący argumentował, że próba pozostałych trzech przedsiębiorstw stanowi jedynie 13 % całkowitego wywozu z Indii do Unii.
- (16) Skarżący wniósł zatem o zmianę próby lub zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego w przypadku braku czasu na dobór nowej próby.
- (17) Nie można przyjąć argumentów skarżącego. Po pierwsze, próba w istocie stanowi 26 % całkowitego wywozu z Indii do Unii, a nie 13 %, jak zostało to błędnie przekazane zainteresowanym stronom w dokumencie informacyjnym, o którym mowa w motywie 26 poniżej. Po drugie, kryterium wykorzystywanym do doboru próby jest największa wielkość eksportowana do Unii, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Fakt, że dwa z przedsiębiorstw objętych próbą nie produkują i nie eksportują wszystkich typów produktów, nie oznacza, iż

próba staje się niereprezentatywna, ponieważ próba ogółem obejmuje wszystkie rodzaje krzemomanganu. Po trzecie, skarżący sam argumentował w skardze, że „krzemomangan o każdej jakości i każdym rozmiarze należy uznać za jeden rodzaj produktu, ponieważ wszystkie mają takie same podstawowe właściwości chemiczne i fizyczne i takie same główne zastosowania” (¹). Po czwarte, prawdopodobieństwo, by fakt, iż współpracy zaprzestało jedno przedsiębiorstwo objęte próbą, które realizowało stosunkowo małą wielkość wywozu, miał istotny wpływ na wynik dochodzenia lub stanowił znaczący stopień niepodjęcia współpracy w ramach próby, jest niewielkie.

- (18) W związku z tym należy odrzucić wniosek skarżącego o przeprowadzenie ponownego doboru próby lub zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (19) Ponadto podczas przesłuchania, które odbyło się dnia 18 listopada 2015 r., skarżący argumentował, że wywóz krzemomanganu niskiej jakości do Unii powinien być wyłączony z wielkości wywozu producenta eksportującego objętego próbą, ponieważ produkt o tak niskiej jakości nie może być wykorzystywany przez europejskie stalownie. Komisja przypomina, że krzemomangan niskiej jakości jest częścią produktu objętego postępowaniem i że do Unii została wywieziona jego odpowiednia ilość. W związku z tym nie można przyjąć wniosku o wyłączenie. W każdym przypadku, nawet jeżeli zostałyby on przyjęty, miałyby to jedynie niewielki wpływ na reprezentatywność próby, ponieważ próba będzie nadal stanowić około jednej czwartej całkowitego wywozu z Indii do Unii.

1.4. Indywidualne badanie

- (20) Pięciu producentów eksportujących z Indii przedstawiło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, w których wystąpili z wnioskiem o ustalenie ich indywidualnych marginesów dumpingu.
- (21) Komisja uznała, że w świetle okoliczności dochodzenia przychylenie się do tych wniosków byłoby niepraktyczne.

1.5. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (22) Komisja wysłała kwestionariusze do trzech objętych próbą producentów eksportujących lub grup producentów z Indii, do wszystkich znanych producentów unijnych oraz do importerów i użytkowników, którzy wystąpili z takim wnioskiem.
- (23) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących z Indii, dwóch producentów unijnych, dwóch unijnych importerów niepowiązanych oraz pięciu użytkowników w Unii.

1.6. Wizyty weryfikacyjne

- (24) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za konieczne do celów tymczasowego stwierdzenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego miały miejsce na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) producentów unijnych:

- Comilog Dunkerque snc, Dunkierka, Francja,
- OFZ sa, Istebné, Słowacja;

b) producenci eksportujący z Indii:

- Modern India Con-Cast Limited, Ferro Alloys and Minerals Division, Kalkuta, Indie oraz Gayson & Company Private Limited., Kalkuta, Indie,

(¹) Strona 7, rozdział 3 „Produkt objęty niniejszym postępowaniem” wersji otwartej skargi.

- Tata Steel Limited, Kolkata, Indie oraz Tata Steel Asia (Hongkong) Limited, Koulun, Hongkong,
 - Indsil Hydro Power and Manganese Ltd., Indsil Energy & Electrochemicals Ltd. oraz Sree Mahalakshmi Smelters (P) Ltd., Kojimbatur, Indie;
- c) importerów niepowiązanych w Unii:
- Sineco S.p.A, Follo, Włochy,
 - Fesil Sales, Alzingen, Luksemburg;
- d) użytkowników w Unii:
- Aperam Sourcing SCA, Luksemburg,
 - ArcelorMittal Sourcing Soc en cpa, Luksemburg,
 - Salzgitter AG, Salzgitter, Niemcy.

1.7. Okres objęty dochodzeniem oraz okres badany

- (25) Postępowanie w sprawie dumpingu i szkód obejmowało okres od dnia 1 października 2013 r. do dnia 30 września 2014 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. NIEWPROWADZANIE ŚRODKÓW TYMCZASOWYCH ORAZ DALSZE POSTĘPOWANIE

- (26) Komisja postanowiła nie wprowadzać środków tymczasowych. Wszystkie zainteresowane strony otrzymały dokument informacyjny, w którym przedstawiono przyczyny niewprowadzania środków tymczasowych. Kilka z zainteresowanych stron przedłożyło uwagi na piśmie dotyczące ustaleń przedstawionych w dokumencie informacyjnym. Strony, które wystąpiły z wnioskiem o wysłuchanie, otrzymały taką możliwość. Przesłuchanie z udziałem skarżącego w obecności rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu miało miejsce dnia 8 grudnia 2015 r.
- (27) Następnie Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których postanowiła nie nakładać ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz do Unii krzemomanganu pochodzącego z Indii. Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń. Drugie przesłuchanie z udziałem skarżącego odbyło się dnia 20 stycznia 2016 r. w obecności rzecznika praw stron postępowania w sprawie handlu. Na przesłuchaniu tym skarżącemu towarzyszył hiszpański producent unijny FerroAtlantica, który nie był reprezentowany przez skarżącego i nie współpracował z nim podczas postępowania, jak opisano poniżej w sekcji 5.
- (28) Uwagi zgłoszone przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

3. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

3.1. Produkt objęty postępowaniem

- (29) Produkt objęty postępowaniem to krzemomangan (w tym żelazokrzemomangan) pochodzący z Indii, objęty obecnie kodami CN ex 7202 30 00 oraz ex 8111 00 11 („produkt objęty postępowaniem”).
- (30) Krzemomangan jest żelazostopem, w którego skład wchodzi głównie mangan, krzem i żelazo, zazwyczaj zawierającym również mniejsze ilości innych pierwiastków, takich jak węgiel, fosfor, siarka i bor. Krzemomangan powstaje w wyniku stopienia rudy manganowej w piecach elektrycznych i jest używany głównie jako źródło manganu i krzemu do celów produkcji stali.

- (31) Krzemomangan ma kilka różnych poziomów jakości zależnie od zawartości manganu, krzemu i węgla; dlatego też sprzedaje się go w formie kamieni o różnych rozmiarach w zależności od wymogów klientów. We wszystkich rodzajach jakości i rozmiarach stanowi on jednak ten sam produkt, chociaż więcej płaci się za wyższą zawartość manganu lub krzemu i za fakt, że zawartość węgla wynosi mniej niż 0,1 %, dzięki czemu krzemomangan może być wykorzystany do produkcji określonego rodzaju stali nierdzewnej.
- (32) Większa lub mniejsza zawartość innych pierwiastków, takich jak fosfor czy bor, nie ma wpływu na cenę, jednak jeżeli ich zawartość w składzie krzemomanganu przekracza określone progi, taki krzemomangan nie nadaje się do określonych dalszych etapów produkcji.

3.2. Produkt podobny

- (33) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- 1) produkt objęty postępowaniem;
 - 2) produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Indii;
 - 3) produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (34) Komisja stwierdziła zatem w swoim dokumencie informacyjnym, że wymienione produkty są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3.3. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (35) Niektóre z zainteresowanych stron utrzymywały, że krzemomangan o bardzo niskiej zawartości węgla (najczęściej w przedziale 0,05–0,1 %, maksymalnie 0,2 % – krzemomangan „niskowęglowy”) jest innym produktem niż krzemomangan „standardowy”, który zawiera dziesięć razy więcej węgla (maksymalnie 2 %). Twierdziły, że choć te dwa produkty składają się z podobnych pierwiastków chemicznych, różnią się pod względem właściwości technicznych, co wpływa na zastosowanie tych produktów: krzemomangan niskowęglowy wykorzystuje się przy produkcji stali nierdzewnej i specjalnej, natomiast krzemomangan standardowy wykorzystuje się przy produkcji stali węglowej. Ponadto ich zdaniem wspomniane dwa rodzaje krzemomanganu nie mogą być stosowane wymiennie. Krzemomangan niskowęglowy może być wykorzystywany do produkcji stali standardowej, natomiast krzemomangan standardowy nie może być wykorzystywany do produkcji stali nierdzewnej i specjalnej. Co więcej, wykorzystywanie krzemomanganu niskowęglowego do produkcji stali standardowej byłoby nieuzasadnione ze względu na wyższą cenę krzemomanganu niskowęglowego. Producenci, którzy kupują oba rodzaje krzemomanganu, używają ich zatem do różnych rodzajów produkcji. Ponadto strony te przypomniły, że władze Stanów Zjednoczonych wyłączyły krzemomangan niskowęglowy z zakresu swojego dochodzenia, i stwierdziły, że fakt, iż Komisja nie wprowadziła podziału krzemomanganu na wspomniane dwa rodzaje w poprzednim dochodzeniu, nie oznacza, że powinna przyjąć taki sam tok rozumowania w obecnej sprawie. Sugerują również, że w razie podejrzenia obejścia ceł (zgłaszania krzemomanganu standardowego jako krzemomangan niskowęglowy w celu uniknięcia któregośkolwiek z ceł antydumpingowych) istniałaby możliwość bezproblemowego przeprowadzenia kontroli celnych i badań.
- (36) Komisja uznała, że do celów niniejszego dochodzenia krzemomangan należy uważać za jeden produkt. Krzemomangan jest żelazostopem wykorzystywanym głównie w produkcji stali. Składa się on niezmiennie z tych samych składników chemicznych, jednak czasem ich proporcje mogą się nieznacznie różnić. Dlatego, nawet jeżeli do produkcji danego rodzaju stali należy użyć krzemomanganu o ograniczonej zawartości węgla i nie można go zastąpić krzemomanganem standardowym, nie oznacza to, że wspomniane dwa typy krzemomanganu stanowią dwa odrębne produkty. Różna zawartość węgla, a także różna zawartość manganu w poszczególnych typach krzemomanganu jest należyście odzwierciedlona w strukturze numeru kontrolnego produktu (PCN), dzięki czemu można porównać odpowiednie odrębne typy tego produktu. Władze Stanów Zjednoczonych wyłączyły krzemomangan niskowęglowy z zakresu swojego dochodzenia ze względu na brak producentów krzemomanganu niskowęglowego w Stanach Zjednoczonych. Komisja już w poprzednich dochodzeniach uznała, że krzemomangan standardowy i krzemomangan niskowęglowy to zasadniczo ten sam produkt, także po to, by uniknąć ewentualnego obejścia ceł poprzez fałszywe zgłoszenie celne (organy celne nie są w stanie odróżnić wizualnie krzemomanganu niskowęglowego od innych typów; niezbędne byłoby przeprowadzenie testów). Fakt, że krzemomangan niskowęglowy jest droższy, nie gwarantuje, że organy celne mogłyby wykryć ewentualne obejście ceł na podstawie ceny na fakturze, zwłaszcza jeżeli obie strony transakcji są jednostkami powiązanymi lub uzgodnią stosowanie wzajemnej kompensacji. W związku z tym przedmiotowy argument został odrzucony.

4. DUMPING

4.1. Wartość normalna

- (37) Komisja przeanalizowała najpierw, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej w przypadku każdego współpracującego producenta eksportującego jest reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym przypadająca na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % jego całkowitej wielkości sprzedaży produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (38) Następnie Komisja określiła te typy produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z typami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii, i przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa dokonywana przez każdego współpracującego producenta eksportującego w odniesieniu do każdego typu produktu była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową danego typu produktu uznaje się za reprezentatywną, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego typu produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego typu produktu do Unii.
- (39) W ramach kolejnego kroku Komisja określiła w odniesieniu do każdego typu produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą cenę sprzedaży krajowej.
- (40) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego typu produktu, niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego typu produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub od nich wyższej, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego typu produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego typu produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (41) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego typu produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (42) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego typu produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem dotyczącej tych typów produktów w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego typu produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego typu; lub
 - średnia ważona cena tego typu produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (43) W przypadkach, w których sprzedaż danego typu produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie miała miejsca lub była niedostateczna, bądź gdy danego typu produktu nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (44) Wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez współpracującego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez współpracujących producentów eksportujących w ramach krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem, oraz
 - średniej ważonej zysku osiąganego przez współpracujących producentów eksportujących z tytułu krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.

- (45) W przypadku jednego przedsiębiorstwa objętego próbą wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego typu produktu zgodnie z metodą opisaną w motywie 40 powyżej. W przypadku dwóch pozostałych przedsiębiorstw objętych próbą wartość normalna niektórych typów produktu została skonstruowana przy użyciu metody opisanej w motywie 44 powyżej. W przypadku innych typów produktu, które były sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego typu produktu zgodnie z metodą opisaną w motywie 40 powyżej.

4.2. Cena eksportowa

- (46) Producenci eksportujący prowadzili wywóz do Unii albo bezpośrednio do niezależnych klientów, albo za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych zlokalizowanych poza obszarem Unii.
- (47) Cena eksportowa została w związku z tym ustalona na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem przy jego wywozie do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

4.3. Porównanie

- (48) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.
- (49) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (50) Rząd Indii wprowadził w tym względzie dwa programy pomocy w celu pobudzenia eksportu, tj. programy „Duty Draw Back” (program zwrotu ceł – DDB) oraz „Focus Product Scheme” (program zachęcający do wywozu określonych produktów – FPS). W ramach programu DDB zapewniono zwrot 1,7 % wartości wywozu na zasadzie „dostarczony na statek” (FOB) w odniesieniu do należności celnych i podatków nakładanych na przywożone materiały, jeżeli wspomniane nakłady zostały przeznaczone na produkcję towarów końcowych do wywozu. Program FPS stanowi korzyść w wysokości 4 % w odniesieniu do wartości FOB przyznawaną względem określonych produktów, które są przedmiotem wywozu, przy czym nie stosuje się jakichkolwiek innych warunków służących powiązaniu towarów wywożonych z towarami przywożonymi.
- (51) Jedno przedsiębiorstwo złożyło wniosek o dokonanie dostosowania z tytułu programu DDB na podstawie art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo nie było jednak w stanie wykazać powiązania między przywożonymi surowcami a wywożonymi towarami końcowymi, jak wymaga tego art. 2 ust. 10 lit. b). W związku z tym Komisja nie przyjęła wniosku.
- (52) Kolejne przedsiębiorstwo złożyło wniosek o dostosowanie zarówno z tytułu DDB, jak i FPS na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego. Jeżeli chodzi o DDB, wniosku nie można przyjąć na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k), jeżeli istnieją do tego konkretne podstawy prawne na mocy art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, a warunki przewidziane w art. 2 ust. 10 lit. b) nie zostały spełnione. Ze względu na fakt, że przedsiębiorstwo nie było w stanie wykazać żadnego powiązania przywożonych surowców z wywożonymi towarami, Komisja odrzuciła wniosek.
- (53) Jeżeli chodzi o FPS, potwierdzające dowody przedstawione przez przedsiębiorstwo nie wykazały, aby klienci na rynku lokalnym regularnie płacili inną cenę dzięki programowi FPS, co stanowi wymóg przewidziany w art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego. Dowody wykazują raczej, że kwoty przyznane przez władze indyjskie z tytułu programu FPS spowodowały jedynie trwałą różnicę w obrocie między sprzedażą krajową i eksportową. W związku z tym Komisja uznała wspomniany argument za bezpodstawny.

4.4. Margines dumpingu

- (54) W przypadku objętych próbą producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

- (55) Średni ważony margines dumpingu w przypadku współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą obliczono zgodnie z przepisami art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Margines ten został ustalony na podstawie marginesów ustalonych dla producentów eksportujących objętych próbą.
- (56) Poziom współpracy uznano za niski, ponieważ przywóz od współpracujących producentów eksportujących stanowił tylko 60 % całego wywozu z Indii do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (57) W związku z tym Komisja obliczyła krajowy margines na podstawie średniej z transakcji o najwyższym poziomie dumpingu przeprowadzonych przez jedno z przedsiębiorstw objętych próbą.
- (58) Marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)
Tata Steel	3,4
Modern India	15,2
Indsil	3,4
Pozostali producenci współpracujący (średnia ważona próby)	10,4
Krajowe cło (rezydualne)	25,1

5. SZKODA

5.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (59) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez czterech producentów w Unii. Z dostępnych informacji zawartych w skardze wynika, że w Unii nie ma innych producentów unijnych wytwarzających produkt podobny. Dwóch producentów unijnych, którzy są skarżącymi – Comilog Dunkerque i OFZ – przystąpiło do współpracy. Inny producent unijny (Italgghisa, Włochy), który poparł skargę, zaprzestał współpracy krótko po rozpoczęciu dochodzenia. Jego wielkość produkcji była jednak marginalna. Czwarty unijny producent, FerroAtlantica, nie nawiązał współpracy, ale nie sprzeciwił się dochodzeniu.
- (60) W celu ochrony poufności danych pochodzących od dwóch współpracujących producentów unijnych wszystkie wartości są wyrażone w przedziałach. Podczas OD całkowita produkcja unijna wyniosła [213 000–282 000] ton. Dwóch współpracujących producentów unijnych wyprodukowało [85 000–113 000] ton, co stanowi około [35–47 %] całkowitej produkcji unijnej.
- (61) Niektóre z zainteresowanych stron przedstawiły swoje uwagi na temat definicji przemysłu unijnego. Po pierwsze, stwierdziły, że fakt niewłączenia FerroAtlantica do grona skarżących podaje w wątpliwość ustalenie Komisji, zgodnie z którym można uznać, iż pozostali producenci stanowią znaczącą część przemysłu unijnego zgodnie z wymogami art. 4.1 porozumienia antydumpingowego WTO oraz art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Po drugie, uważały, że jeżeli w analizie czynników i wskaźników gospodarczych, które miały wpływ na stan przemysłu unijnego, uwzględniona zostałaby także FerroAtlantica, a w szczególności jej rentowność w okresie badanym, powstały obraz szkody różniłby się znacznie od obecnego. Po trzecie, ich zdaniem fakt, że FerroAtlantica nie została włączona do grona skarżących, był decyzją taktyczną, uzasadnioną wyłącznie chęcią zniekształcenia obrazu szkody – FerroAtlantica była bowiem czynnym skarżącym w poprzednich dochodzeniach antydumpingowych wszczętych przez Komisję.

- (62) Komisja odrzuciła te argumenty, jak następuje: (i) Komisja skontaktowała się z FerroAtlantica zgodnie z procedurami i wysłała jej kwestionariusz. Oznacza to, że nawet jeżeli przedsiębiorstwo nie jest skarżącym, ma taką samą możliwość zgłoszenia się, wyrażenia swoich opinii oraz współpracy poprzez dostarczenie Komisji wymaganych informacji. Przedsiębiorstwo to nie nawiązało jednak współpracy i zachowało milczenie. Komisja nie dysponuje środkami pozwalającymi na zobowiązanie przedsiębiorstwa do współpracy ani na zabronienie mu takiej współpracy. Byłoby zatem bezzasadne, gdyby Komisja wykluczyła te przedsiębiorstwo. Z drugiej strony, dostępne dane dotyczące tego przedsiębiorstwa zostały zawarte w skardze i wykorzystane do celów zbadania szkody, jak wyjaśniono poniżej w motywie 88; (ii) dwóch producentów unijnych podjęło współpracę i dostarczyło niezbędnych informacji. Reprezentują oni około [35–47 %] całkowitej produkcji unijnej. Komisja uznała tę wartość procentową za wystarczająco wysoką, aby stwierdzić, że wspomnianych dwóch producentów stanowi znaczącą część produkcji krajowej. Na mocy art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego znacząca część nie musi oznaczać większości ⁽¹⁾, co jest zgodne z interpretacją podobnego pojęcia określonego w art. 4.1 porozumienia antydumpingowego WTO ⁽²⁾; (iii) analiza wskaźników mikroekonomicznych została oparta na danych od dwóch współpracujących producentów unijnych. Jeżeli wzięto by pod uwagę dane mikroekonomiczne FerroAtlantiki, różne wskaźniki ekonomiczne mogłyby ukazać odmienne tendencje, jednak ponieważ dwóch współpracujących producentów unijnych reprezentuje znaczącą część przemysłu unijnego, analiza na podstawie pochodzących od nich danych jest uzasadniona.

5.2. Konsumpcja w Unii

- (63) Całkowita konsumpcja w Unii została określona poprzez zsumowanie sprzedaży krajowej wszystkich producentów unijnych i łącznego przywozu do Unii. Konsumpcja w Unii kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach metrycznych)

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodem
Całkowita konsumpcja w Unii	954 347	896 247	882 969	853 732
Indeks	100	94	93	89

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, oszacowania wielkości sprzedaży niewspółpracujących producentów unijnych wykonane przez skarżących oraz dane Eurostatu dotyczące przywozu. (W dokumencie informacyjnym w danych dotyczących wielkości przywozu pojawił się błąd pisarski).

- (64) W ciągu ostatnich lat konsumpcja w Unii uległa zmniejszeniu, podobnie jak produkcja unijna i unijna konsumpcja stali.

5.3. Przywóz z Indii

- (65) Wielkość przywozu została ustalona przy wykorzystaniu danych Eurostatu i przy uwzględnieniu wszystkich systemów przywozu, w tym uszlachetniania czynnego. Pochodzenie znacznej wielkości przywozu zostało „niewyszczególnione z przyczyn handlowych lub militarnych w ramach handlu z państwami trzecimi”. Przy wsparciu ze strony organów celnych jednego z państw członkowskich Komisja mogła dokonać podziału części tej wielkości ze względu na państwo pochodzenia. Po przyporządkowaniu tego „niewyszczególnionego” przywozu odpowiednim państwom pochodzenia ogólna tendencja przywozu nie ulega znaczącym zmianom. Aby jednak zachować poufność informacji dotyczących przywozu, wartości przedstawiane są jako przedziały.

⁽¹⁾ Przykładowo w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 września 2015 r. w sprawie C-511/13 P Philips przeciwko Radzie Trybunał uznał, że część produkcji unijnej wynosząca prawie 50 % całkowitej produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł unijny może zostać uznana za stanowiącą znaczącą część tej produkcji. Trybunał wyjaśnił, że art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego odnosi się rzeczywiście do pojęcia „znaczącej części” produkcji unijnej, a nie do pojęcia „większości produkcji unijnej” (pkt 72).

⁽²⁾ Przykładowo w sprawozdaniu z dnia 22 kwietnia 2003 r. WT/DS/241/R w sprawie Argentyna – ostateczne cło antydumpingowe na drób z Brazylii, pkt 7.344, panel przyjął, że część przemysłu krajowego, która stanowi 46 % całkowitej produkcji krajowej, może zostać uznana za znaczącą część przemysłu krajowego.

- (66) Przywóz z Indii kształtował się w następujący sposób:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach metrycznych) i udział w rynku

	2011	2012	2013	Okres objęty docho- dzeniem
Wielkość przywozu z Indii	174 000–231 000	237 000–314 000	226 000–299 000	195 000–259 000
<i>Indeks</i>	100	136	130	112
Udział w rynku	18 % – 24 %	26 % – 35 %	26 % – 34 %	23 % – 30 %
<i>Indeks</i>	100	145	140	126

Źródło: Dane Eurostatu wraz z informacjami dotyczącymi „niewyszczególnionego” przywozu.

- (67) Przywóz z Indii stanowi około jedną czwartą całkowitego przywozu do Unii i ma największy udział w rynku całkowitego przywozu do Unii.
- (68) W porównaniu z 2011 r. w 2012 r. przywóz z Indii znacząco się zwiększył, ale w następnych latach odnotowano jego ponowny spadek, a w OD – wartość niewiele wyższą od tej z 2011 r. W 2013 r. i w OD tendencje w przywozie z Indii były podobne do tendencji w zakresie produkcji i sprzedaży przemysłu unijnego oraz przeciwne do tendencji w zakresie przywozu z innych państw trzecich (przywóz z Indii zwiększył się w 2012 r., natomiast przywóz z innych państw trzecich zmniejszył się, i odwrotnie).
- (69) Skarżący utrzymywał, że w latach 2008–2013 odnotowano znaczący wzrost udziału przywozu z Indii w rynku.
- (70) Jak jednak określono w motywie 25, analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do końca OD. Nie zbadano zatem żadnych danych sprzed 2011 r., w związku z czym nie mogą one zostać wzięte pod uwagę.
- (71) Średnia ważona cena przywozu do Unii z Indii kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny importowe (EUR/tona metryczna)

	2011	2012	2013	Okres objęty docho- dzeniem
Indie	808–1 072	790–1 048	687–911	631–837
<i>Indeks</i>	100	98	85	78

Źródło: Dane Eurostatu wraz z informacjami dotyczącymi „niewyszczególnionego” przywozu.

- (72) W odniesieniu do ceny przywozu z Indii odnotowano spadek, podobnie jak w odniesieniu do ceny sprzedaży przemysłu unijnego. Z danych Eurostatu wynika również, że na tle głównych państw wywozu krzemomanganu przywóz z Indii jest najtańszy.

5.4. Podcięcie cenowe

- (73) Komisja przeprowadziła ocenę podcięcia cenowego w okresie objętym dochodzeniem poprzez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych typów produktu naliczanych przez współpracujących producentów unijnych klientom niepowiązanym na rynku unijnym, skorygowanych do poziomu *ex-works*; oraz
 - odnośnych średnich ważonych cen przywozu poszczególnych typów produktu dokonywanego przez objętych próbą producentów eksportujących z Indii na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie kosztu, ubezpieczenia i frachtu (CIF) z odpowiednimi korektami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.
- (74) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu rabatów i bonifikat. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów współpracujących producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem.
- (75) W celu uwzględnienia niższego poziomu manganu w krzemomanganie sprzedawanym przez producentów eksportujących z Indii objętych próbą (jeżeli i kiedy jest to uzasadnione) przeprowadzono korektę jakości. Korektę przeprowadzono przy zastosowaniu tak zwanej „metody proporcjonalnej”, formuły powszechnie używanej w przemyśle do ustanowienia punktu odniesienia dla ceny produktu objętego postępowaniem względem standardowego gatunku krzemomanganu (65 % manganu i 16 % krzemu).
- (76) Jeden z indyjskich producentów eksportujących objętych próbą sprzedawał do Unii krzemomangan niskowęglowy. Krzemomangan niskowęglowy produkowany jest przez przemysł unijny, ale nie przez dwóch współpracujących producentów unijnych. W celu zapewnienia rzetelnego porównania krzemomanganu niskowęglowego z Indii z krzemomanganem standardowym z Unii Komisja skorygowała w górę średnią cenę sprzedaży z Unii przy zastosowaniu średniego kosztu rynkowego dla krzemomanganu niskowęglowego. W ten sposób Komisja uwzględniła fakt, że w porównaniu z krzemomanganem standardowym za krzemomangan niskowęglowy płaci się wyższą cenę.
- (77) Na tej podstawie stwierdzono, że jeden producent eksportujący z Indii objęty próbą podcinał ceny przemysłu unijnego o 6,5 %, podczas gdy dwaj pozostali producenci z Indii objęci próbą tego nie robili.
- (78) W przypadku niewspółpracujących producentów eksportujących stwierdzono niewielkie podcięcie cenowe na podstawie średnich cen importowych zgodnie z danymi Eurostatu, bez korekty z tytułu różnic jakościowych lub różnego poziomu handlu.
- (79) Kilka zainteresowanych stron stwierdziło, że porównywanie cen unijnych i cen indyjskich opartych na średniej cenie podawanej przez Eurostat jest mylące. Dwie zainteresowane strony zaproponowały, aby Komisja skorygowała średnią cenę indyjską, zakładając, że średnia zawartość manganu w krzemomanganie indyjskiego pochodzenia wynosi 58 %. Jedna ze stron zasugerowała również, że należy skorygować średnią cenę ukraińską opartą na danych z Eurostatu przy założeniu, iż średnia zawartość manganu w krzemomanganie ukraińskiego pochodzenia wynosi 68 %. Wyżej wymienione strony twierdziły, że po takich korektach średnia cena krzemomanganu pochodzenia indyjskiego nie byłaby niższa od cen naliczanych przez producentów unijnych lub przez producentów z innych państw trzecich.
- (80) Komisja zdaje sobie sprawę z faktu, że dane Eurostatu zawierały wszystkie składowe gatunków/jakości produktu objętego postępowaniem i dlatego nie jest możliwe odpowiednie porównanie typów produktu. W przypadku braku bardziej dokładnych danych dotyczących danego typu produktu, zwłaszcza w odniesieniu do niewspółpracujących producentów indyjskich, nie można nie uwzględnić zastosowania średnich cen do celów analizy szkody, a ocenę w każdym przypadku należy wykonać z należytą starannością wraz z resztą wskaźników szkody.
- (81) Jedna z zainteresowanych stron wyjaśniła, że korekta proporcjonalna oparta na zawartości manganu nie obejmuje całej różnicy ceny z uwagi na fakt, że nabywca produktu o niższej jakości musi ponieść koszty pozbycia się dodatkowych zanieczyszczeń. Jedna z zainteresowanych stron argumentowała, że struktura numeru kontrolnego produktu stosowana przez Komisję nie pozwala na rozróżnienie między różnymi typami krzemomanganu z zawartością manganu poniżej 60 %, co sprawia, że porównanie dotyczące obliczenia podcięcia cenowego jest niewłaściwe. Inna zainteresowana strona zauważyła, że tworzenie przedziałów zawartości manganu sprawia, iż wyniki są niedokładne.
- (82) Komisja odrzuciła te twierdzenia, ponieważ korekta proporcjonalna oparta jest na ogólnie przyjętej praktyce rynkowej, a zatem jest właściwa. Ponadto wspomniana zainteresowana strona nie dostarczyła alternatywnej metodyki. Korektę wykonaną w odniesieniu do zawartości manganu pochodzącego od indyjskich producentów

eksportujących objętych próbą oparto na jego dokładnej zawartości, zgodnie z weryfikacją przeprowadzoną w trakcie dochodzenia. Dlatego rozróżnia się w niej różne typy krzemomanganu z zawartością manganu poniżej 60 %.

- (83) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że krzemomangan produkowany przez przemysł unijny jest droższy, ponieważ zawiera mniej zanieczyszczeń, takich jak fosfor czy bor, niż krzemomangan produkowany w Indiach. Wspomniana strona dostarczyła informacji na temat składanych przez klientów zamówień dotyczących dostawy krzemomanganu o zawartości fosforu i boru poniżej określonego odsetka, twierdząc, że w konsekwencji klienci byli gotowi zapłacić za to wyższą cenę.
- (84) W przedstawionych informacjach nie wykazano jednak, aby zawartość fosforu i boru miała wpływ na cenę. Udowodniło w nich tylko, że niektórzy użytkownicy mogą wymagać – w celu wytworzenia określonych specjalnych wyrobów stalowych – aby krzemomangan, który nabywają, wykazywał zawartość fosforu lub boru poniżej określonego progu. Ze względu na brak jasnych dowodów dotyczących dopłaty argument ten został odrzucony.
- (85) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący argumentował, że występowanie niewielkiego podcięcia cenowego na rynku towarowym nie jest niczym niezwykłym i że istnienie podcięcia cenowego nie jest samo w sobie wymogiem w celu ustalenia istnienia szkody. Istotnie, jak wspomniano w sekcji 5.5 poniżej, Komisja oparła swoje ustalenia dotyczące szkody na szeregu czynników, a poziom podcięcia cenowego w tym przypadku nie był decydującego znaczenia dla ustalenia szkody.
- (86) Skarżący utrzymywał, że Komisja zastosowała inną metodę do obliczania marginesu dumpingu i ustalania podcięcia cenowego, ponieważ wykorzystała transakcje o najbardziej dumpingowych cenach do ustalenia marginesu dumpingu, ale już nie do ustalenia podcięcia cenowego.
- (87) Komisja nie widzi powodu, dla którego powinna zastosować tę samą metodykę zarówno w odniesieniu do obliczania podcięcia cenowego, jak i dumpingu. Cel tych obliczeń jest całkowicie odmienny; obliczanie transakcji o najbardziej dumpingowych cenach służy do obliczania marginesu dumpingu w przypadku niewspółpracujących indyjskich producentów eksportujących, podczas gdy obliczanie podcięcia cenowego nie służy obliczaniu jakichkolwiek dokładnych marginesów, lecz badaniu wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny zgodnie z wymogami art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

5.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (88) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu unijnego w okresie badanym. Wskaźniki szkody oparte są na konkretnych danych dostarczonych przez dwóch współpracujących producentów unijnych – w tym przypadku skarżących – reprezentujących znaczącą część całkowitej produkcji unijnej w okresie objętym dochodzeniem. W przypadkach, gdy było to możliwe na podstawie treści skargi, dane dotyczące wszystkich producentów unijnych były również badane pod kątem następujących wskaźników: konsumpcji w Unii, udziału w rynku, produkcji, mocy produkcyjnych, wykorzystania mocy produkcyjnych, zatrudnienia i wydajności. Jak wyjaśniono w motywie 60 powyżej, w celu ochrony poufności danych pochodzących od dwóch współpracujących producentów unijnych wszystkie wartości są wyrażone w przedziałach.
- (89) Do wskaźników szkody zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu, poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu, średnie ceny jednostkowe, koszty jednostkowe, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje, zwrot z inwestycji oraz zdolność do pozyskania kapitału.
- (90) Jedna z zainteresowanych stron odniosła się krytycznie do tego, że niektóre dane FerroAtlantica wzięto pod uwagę w przypadku wskaźników makroekonomicznych (wielkość sprzedaży i udział w rynku, produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych, zatrudnienie i wydajność), ale nie w przypadku pozostałych wskaźników mikroekonomicznych. Powyższy argument został odrzucony, ponieważ FerroAtlantica nie współpracowała i dlatego Komisja nie posiada żadnych danych mikroekonomicznych od wspomnianego przedsiębiorstwa.

5.5.1. *Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych*

- (91) Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych (w tonach metrycznych)

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodem
Wielkość produkcji	231 000–307 000	280 000–372 000	227 000–301 000	213 000–282 000
<i>Indeks</i>	100	121	98	92
Moce produkcyjne	326 000–432 000	404 000–536 000	403 000–535 000	403 000–534 000
<i>Indeks</i>	100	124	124	124
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	70 % – 90 %	60 % – 80 %	50 % – 70 %	50 % – 60 %
<i>Indeks</i>	100	98	79	74

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wykonane przez skarżących oszacowania danych w odniesieniu do przedsiębiorstw niewspółpracujących.

- (92) Wielkość produkcji w 2013 r. i w OD była mniejsza niż na początku okresu badanego. Produkcja osiągnęła najwyższą wartość w roku 2012. W związku z decyzją podjętą przez część przemysłu unijnego moce produkcyjne całego przemysłu unijnego wzrosły w 2012 r. w porównaniu z 2011 r., a następnie utrzymywały się na podobnym poziomie. W rezultacie wykorzystanie mocy produkcyjnych znacznie spadło.

5.5.2. *Wielkość sprzedaży i udział w rynku*

- (93) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży (w tonach metrycznych) i udział w rynku

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodem
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym	198 000–263 000	218 000–289 000	212 000–281 000	189 000–251 000
<i>Indeks</i>	100	110	107	96
Udział w rynku	21 % – 28 %	24 % – 32 %	24 % – 32 %	22 % – 29 %
<i>Indeks</i>	100	117	116	107

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wykonane przez skarżących oszacowania danych w odniesieniu do niewspółpracujących producentów unijnych.

- (94) Wielkość sprzedaży zwiększyła się w 2012 r. w porównaniu z 2011 r., po czym w 2013 r. zmalała. Wielkość sprzedaży podczas OD była mniejsza niż w 2011 r. Sprzedaż osiągnęła najwyższą wartość w roku 2012. Ponieważ jednak spadek sprzedaży był proporcjonalnie niższy od spadku poziomu konsumpcji, udział w rynku wzrastał i był wyższy w OD w porównaniu z 2011 r.

5.5.3. Wzrost

- (95) W okresie badanym w przemyśle unijnym nie odnotowano żadnego wzrostu; udało mu się jednak zachować udział w rynku pomimo trudnych warunków wynikających ze spadającego poziomu konsumpcji.

5.5.4. Zatrudnienie i wydajność

- (96) Zatrudnienie i wydajność w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodem
Liczba pracowników	339–449	403–535	342–453	295–392
Indeks	100	119	101	87
Wydajność (w tonach metrycznych na pracownika)	629–834	640–848	612–811	663–879
Indeks	100	102	97	105

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wykonane przez skarżących oszacowania danych w odniesieniu do niewspółpracujących producentów unijnych.

- (97) Liczba pracowników wzrosła w 2012 r., po czym w następnym okresie uległa zmniejszeniu. Wydajność, określona jako jednostka produkcji na pracownika, była zmienna i w OD była wyższa niż w 2011 r.

5.5.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (98) Wszystkie marginesy dumpingu przekraczają poziom *de minimis*, a w przypadku jednego producenta eksportującego znacznie przekraczają ten poziom. Wpływ wielkości rzeczywistych marginesów dumpingu na przemysł unijny nie był nieznaczny, jeżeli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z Indii.
- (99) Środki antydumpingowe względem przywozu krzemomanganu pochodzącego z Chin i Kazachstanu wygasły w 2012 r. Nie złożono żadnego wniosku o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia. Nic nie wskazuje na to, że sytuacja przemysłu unijnego nie uległa poprawie po skutkach wcześniejszego dumpingu zanim rozpoczął się dumping z Indii.

5.5.6. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (100) Średnia ważona jednostkowa cena sprzedaży stosowana przez dwóch współpracujących producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w Unii kształtowała się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 7

Cena sprzedaży w Unii

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży (w EUR/tony metryczne)	800–1 100	800–1 000	700–900	600–900
Indeks	100	96	86	80
Jednostkowe koszty produkcji	900–1 300	800–1 100	800–1 000	800–1 100
Indeks	100	87	83	85

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (101) Średnia jednostkowa cena sprzedaży stosowana przez dwóch współpracujących producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w Unii z roku na rok ulegała zmniejszeniu.
- (102) Koszty produkcji zmalały głównie z powodu spadku ceny dwóch głównych czynników kosztotwórczych w zakresie produkcji: rudy manganu i energii.

5.5.7. Koszty pracy

- (103) Średnie koszty pracy dwóch współpracujących producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Średni koszt pracy na pracownika (w EUR)

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodem
Średnie koszty pracy na pracownika	24 800–32 900	24 400–32 300	26 600–35 200	30 700–40 700
Indeks	100	98	107	124

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (104) Średnie koszty pracy na pracownika oblicza się, dzieląc całkowite koszty pracy dwóch współpracujących producentów unijnych w danym okresie przez liczbę pracowników zatrudnionych w tym okresie. Całkowite koszty pracy wzrosły w latach 2012 i 2013, ale w OD spadły niemal do poziomu z 2011 r. Na przestrzeni lat zmniejszała się również liczba pracowników i to w sposób (relatywnie) bardziej znaczący niż spadek odnotowany w przypadku kosztów pracy. W rezultacie średni koszt pracy na pracownika wzrósł.

5.5.8. Zapasy

- (105) Poziom zapasów dwóch współpracujących producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zapasy

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach metrycznych)	8 000–10 700	13 300–17 600	15 900–21 100	10 900–14 500
Indeks	100	165	198	136
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji	10 %	12 %	19 %	13 %
Indeks	100	124	189	130

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (106) Poziom zapasów wzrósł w latach 2012 i 2013, a obniżył się w OD, jednak wciąż utrzymywał się na poziomie wyższym niż w 2011 r. Sytuacja przedstawia się tak samo, jeżeli chodzi o stosunek poziomu zapasów do produkcji.

5.5.9. Rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (107) Rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje oraz zwrot z inwestycji dwóch współpracujących producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	- 10 % - - 8 %	- 3 % - - 1 %	- 6 % - - 4 %	- 8 % - - 6 %
<i>Indeks</i>	100	843	194	124
Przepływ pieniężny (w tys. EUR)	- 2 000 - - 2 700	- 4 300 - - 5 800	- 1 700 - - 2 300	- 4 300 - - 5 800
<i>Indeks</i>	100	46	115	45
Inwestycje (w tys. EUR)	27 000-36 000	24 000-32 000	23 000-30 000	24 000-32 000
<i>Indeks</i>	100	89	82	89
Zwrot z inwestycji	- 33 % - - 45 %	- 5 % - - 7 %	- 17 % - - 23 %	- 21 % - - 29 %
<i>Indeks</i>	100	664	198	157

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (108) Komisja określiła rentowność dwóch współpracujących producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży krzemomanganu klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. W badanym okresie rentowność miała wartość ujemną. Najgorsza sytuacja miała miejsce w roku 2011. W 2012 r. nastąpiła poprawa, ale w kolejnym roku i w OD ponownie odnotowano pogorszenie. W OD sytuacja w pewnym stopniu uległa poprawie w porównaniu z 2011 r.
- (109) Przepływ pieniężny netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Przepływ pieniężny netto wykazuje tendencję cykliczną: w 2012 r. odnotowano jego spadek, w 2013 r. – wzrost, a w OD ponownie odnotowano spadek.
- (110) W odniesieniu do poziomu inwestycji w okresie badanym odnotowano spadek.
- (111) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. W związku ze spadkiem poziomu inwestycji zwrot z inwestycji (zawsze ujemny, ponieważ dwa przedsiębiorstwa współpracujące przynosiły straty) okresie badanym uległ poprawie.

5.6. Wnioski dotyczące szkody

- (112) Takie czynniki, jak zmiany wielkości produkcji, wykorzystanie mocy produkcyjnych oraz wielkość i cena sprzedaży, wykazują negatywną tendencję w całym przemyśle unijnym.

- (113) W przypadku dwóch współpracujących producentów unijnych wskaźniki wykazują, że ponosili oni straty w całym okresie badanym. Ich cena i wielkość sprzedaży krzemomanganu stale spadała, przy czym jednocześnie obniżenie kosztów produkcji nie zrównoważyło tego spadku w wystarczającym stopniu. Pozostałe wskaźniki, takie jak przepływ pieniężny i zwrot z inwestycji, również były w okresie badanym ujemne albo wykazywały tendencje spadkowe.
- (114) Na podstawie powyższych ustaleń dotyczących dwóch współpracujących producentów unijnych i po dokonaniu oceny wszystkich istotnych czynników i wskaźników gospodarczych, które miały wpływ na stan przemysłu unijnego, jak określono w art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, Komisja stwierdziła, że znacząca część przemysłu unijnego odniosła istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 1.
- (115) Niektóre z zainteresowanych stron stwierdziły, że nawet biorąc pod uwagę jedynie wskaźniki ekonomiczne dwóch współpracujących producentów unijnych, wskaźniki te nie świadczą o istotnej szkodzie. Podkreśliły na przykład, że nawet jeżeli wielkość sprzedaży dwóch współpracujących producentów unijnych spadła w ujęciu bezwzględny, to pod względem udziału w rynku odnotowano jej wzrost. Uznały, że w świetle malejącego popytu na krzemomangan jest to zmiana pozytywna. Zwróciły uwagę zwłaszcza na fakt, że nawet jeżeli współpracujący producenci unijni ponosili straty w całym okresie badanym, to od 2012 r. do końca OD ich sytuacja ulegała poprawie. Uznały to za kolejną pozytywną zmianę.
- (116) Komisja zgadza się, że nie wszystkie czynniki i wskaźniki gospodarcze, które mają wpływ na stan przemysłu, wskazują na niekorzystne tendencje. Nie zmienia to jednak faktu, że większość wskaźników gospodarczych i finansowych świadczy o sytuacji niekorzystnej dla dwóch współpracujących producentów unijnych. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (117) Skarżący twierdził, że poprzez odniesienie się do art. 3 ust. 5 Komisja uznała, iż przywóz towarów po cenach dumpingowych rzeczywiście spowodował istotną szkodę.
- (118) Komisja nie doszła jednak do takich wniosków. Na początku Komisja ustaliła, że znacząca część przemysłu unijnego odniosła istotną szkodę, ale nie odnosiła się do możliwych przyczyn tej szkody. Następnie zgodnie z wymogami określonymi w art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach dumpingowych z Indii spowodował istotną szkodę.
- (119) Zdaniem skarżącego, jeżeli ocena wszystkich istotnych czynników i wskaźników gospodarczych, które mają wpływ na stan przemysłu, jak określono w art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, prowadzi do wniosku, że przemysł unijny odniósł szkodę, oznacza to, iż szkoda powstała w wyniku przywozu towarów po cenach dumpingowych; argumentacja ta jest błędną interpretacją rozporządzenia podstawowego. Jak określono w art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, jednym z warunków niezbędnych do nałożenia cła antydumpingowego jest konieczność wykazania, że przywóz towarów po cenach dumpingowych powoduje szkodę. Wymaga to pełnej analizy związku przyczynowego i nie może polegać tylko na przyjęciu pewnego założenia, jak to sugeruje skarżący. Taką analizę przedstawiono poniżej w sekcji 6.

6. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (120) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach dumpingowych z Indii spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego.

6.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych z Indii

- (121) Komisja nie stwierdziła zbieżności w czasie między tendencją dotyczącą trudnej sytuacji gospodarczej dwóch współpracujących producentów unijnych a wzrostem wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych z Indii. W 2012 r. wielkość przywozu z Indii zwiększyła się w porównaniu z 2011 r., ale następnie spadła (zob. tabela 11), zarówno w ujęciu bezwzględny, jak i w stosunku do produkcji i konsumpcji w Unii. Wskazuje to na tendencję przeciwną w stosunku do sytuacji dwóch współpracujących producentów unijnych, którzy ponieśli największe straty w 2011 r. (kiedy wielkość przywozu z Indii była najmniejsza zarówno w ujęciu bezwzględny, jak i w stosunku do produkcji i konsumpcji), a najmniejsze w 2012 r. (kiedy wielkość przywozu z Indii była największa zarówno w ujęciu bezwzględny, jak i w stosunku do produkcji i konsumpcji). Podobnie w OD sytuacja finansowa dwóch współpracujących producentów unijnych pogorszyła się, jednak wielkość przywozu z Indii spadła w porównaniu z 2013 r. zarówno w ujęciu bezwzględny, jak i w stosunku do produkcji i konsumpcji.

Tabela 11

Wielkość przywozu i sprzedaży (w tonach metrycznych), udział w rynku i rentowność

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodem
Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym	198 000–263 000	218 000–289 000	212 000–281 000	189 000–251 000
<i>Indeks</i>	100	110	107	96
Wielkość przywozu z Indii	174 000–231 000	237 000–314 000	226 000–299 000	195 000–259 000
<i>Indeks</i>	100	136	130	112
Udział przemysłu unijnego w rynku	21 % – 28 %	24 % – 32 %	24 % – 32 %	22 % – 29 %
<i>Indeks</i>	100	117	116	107
Udział przywozu z Indii w rynku	18 % – 24 %	26 % – 35 %	26 % – 34 %	23 % – 30 %
<i>Indeks</i>	100	145	140	126
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	- 10 % - - 8 %	- 3 % - - 1 %	- 6 % - - 4 %	- 8 % - - 6 %
<i>Indeks</i>	100	843	194	124

Źródło: Dane Eurostatu wraz z informacjami dotyczącymi „niewyszczególnionego” przywozu, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (122) Skarżący wyjaśnił tendencję przeciwną między wielkością przywozu a rentownością dwóch współpracujących producentów unijnych w następujący sposób. Ze względu na nadzwyczajne koszty energii w 2011 r. w jednym z państw członkowskich, jeden z producentów unijnych odnotował w 2011 r. większą stratę niż w 2012 r., kiedy to koszty energii spadły. Gdyby w 2011 r. koszty energii nie były większe, tendencje wskazałyby, że dwóch współpracujących producentów unijnych poniosło największe straty w OD.
- (123) Komisja zgodziła się, że w 2011 r. jeden z dwóch współpracujących producentów unijnych musiał ponieść nadzwyczajne koszty energii. Jednak nawet po dostosowaniu kosztów produkcji i rentowności za omawiany rok tendencja przeciwna pozostaje nadal taka sama. Największa strata dwóch współpracujących producentów unijnych (zaistniała w OD) pokrywa się w czasie ze spadkiem wielkości przywozu z Indii zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i w stosunku do produkcji i konsumpcji w Unii.
- (124) Ponadto skarżący utrzymywał, że analiza poszczególnych lat (tj. zmian w przywozie towarów po cenach dumpingowych wobec pogorszenia wyników w skali roku) była niedokładna w odniesieniu do rynku towarowego, i zasugerował, aby oprzeć analizę na tendencjach z okresu od 2011 r. do OD; zaproponował także następującą metodę. Po pierwsze, skarżący obliczył rzeczywistą, jego zdaniem, konsumpcję krzemomanganu w Unii jako odsetek produkcji stali w Unii (przyjmując, że do wytworzenia jednej tony stali potrzebna jest stała ilość krzemomanganu) i stwierdził, że w okresie od stycznia 2011 r. do kwietnia 2013 r. rzeczywista konsumpcja pozostawała na względnie stabilnym poziomie. Następnie skarżący obliczył widoczną konsumpcję krzemomanganu w Unii jako produkcję krajową powiększoną o przywóz i pomniejszoną o wywóz w tym samym

okresie i stwierdził, że widoczna konsumpcja zwiększyła się znacząco z powodu wzrostu przywozu z Indii. Skarżący uznał także, że różnica między rzeczywistą konsumpcją a widoczną konsumpcją wynika z gromadzenia zapasów towarów przywożonych z Indii w okresie od 2011 r. do kwietnia 2013 r. Ponadto skarżący stwierdził, że nadmiar zgromadzonych zapasów był wprowadzany na rynek unijny od kwietnia 2013 r., doprowadzając do nadwyżki, a w konsekwencji – do presji na obniżenie cen, nawet mimo że równocześnie zmniejszył się przywóz z Indii.

- (125) Komisja obliczyła unijną konsumpcję krzemomanganu jako sumę sprzedaży krajowej i przywozu. Skarżący nie wyjaśnił, dlaczego nie można uznać tej metody za dokładną. W okresie badanym konsumpcja unijna wykazywała tendencję spadkową, co było spójne ze światową tendencją spadku popytu na krzemomangan. Komisja zauważyła, że w okresie badanym odnotowano spadek zarówno w przypadku sprzedaży dwóch współpracujących producentów unijnych, jak i przywozu z wszystkich państw trzecich. Zmniejszenie konsumpcji miało jednak większy wpływ na przywóz z wszystkich państw trzecich, natomiast dwóch współpracujących producentów unijnych zdołało utrzymać swoje udziały w rynku. Ponadto w ramach przywozu z wszystkich państw trzecich, przywóz z Indii zwiększył się w 2012 r., a następnie uległ zmniejszeniu, podczas gdy przywóz z innych państw trzecich zmniejszył się w 2012 r., a następnie uległ zwiększeniu.
- (126) Komisja uznała, że twierdzenie skarżącego dotyczące efektu nagromadzenia zapasów towarów przywożonych z Indii na masową skalę nie zostało wystarczająco uzasadnione. Nie dostarczono żadnych danych statystycznych dotyczących w szczególności przywozu krzemomanganu z Indii i jego konsumpcji w czasie. Nie wykazano zatem, aby presja wywierana na wielkość sprzedaży i cen unijnych w okresie objętym dochodzeniem wynikała ze skutku przywozu z Indii w dwóch poprzednich latach.
- (127) Z informacji dostarczonych przez skarżącego można wywnioskować jedynie, że rzeczywista konsumpcja krzemomanganu była niższa od widocznej konsumpcji w okresie od marca 2011 r. do marca 2012 r. i że wspomniane nagromadzone zapasy zostałyby wprowadzone na rynek od marca 2012 r. – miesiąca, po którym rzeczywista konsumpcja wydaje się nieco wyższa niż widoczna konsumpcja. Zgodnie z wykresem dostarczonym przez skarżącego podczas przesłuchania, które odbyło się w grudniu 2015 r., nadwyżka zapasów zostałaby wchłonięta w okresie od marca 2012 r. do września 2013 r. i nie miałyby żadnego wpływu na okres objęty dochodzeniem (od października 2013 r. do września 2014 r.). Ponadto informacje ogólne nie pozwoliły na odizolowanie przywozów z Indii od innych rodzajów przywozu. Nie jest zatem jasne, co było źródłem domniemanego nagromadzenia zapasów na masową skalę: źródłem mógł być przywóz z Indii, ale także z państw trzecich, źródłem mógł być nawet przemysł unijny, w przypadku którego od 2011 r. obserwowano znaczny wzrost zapasów (zob. tabela 9). Ponadto, biorąc pod uwagę zmiany na rynku od 2011 r. dotyczące krzemomanganu (spadek konsumpcji w połączeniu ze spadkiem cen, okres trwałości krótszy niż jeden rok), wydaje się, że istnieje niewiele racjonalnych powodów natury handlowej do domniemanego gromadzenia na masową skalę zapasów, których akumulowanie miało miejsce w 2011 r. i wcześniej, oraz wprowadzenia ich na rynek unijny pod koniec 2013 r. i w trakcie 2014 r. (w okresie objętym dochodzeniem). Dlatego też odrzucono zarzut, zgodnie z którym gromadzenie na masową skalę zapasów towarów przywożonych z Indii zmienia interpretację danych dotyczących przywozu w okresie objętym dochodzeniem.

6.1.1. Krzemomangan z niską zawartością manganu (50 % lub mniej)

- (128) W dokumencie informacyjnym i w osobnym wniosku skierowanym do wszystkich znanych importerów Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia informacji dotyczących przywozu krzemomanganu o niskiej zawartości manganu (50 % i mniej) będącego częścią produktu objętego postępowaniem, aby ocenić wielkość i średnią cenę wspomnianego przywozu. Ponadto celem było wyjaśnienie technicznych i ekonomicznych możliwości zastosowania krzemomanganu o niskiej jakości (samego lub po zmieszaniu) i wpływu takiego zastosowania na rynek unijny.
- (129) Komisja nie otrzymała żadnych uwag od importerów, ale otrzymała pewne informacje zwrotne od innych zainteresowanych stron.
- (130) Jeden z producentów z Indii stwierdził, że krzemomangan o niskiej zawartości manganu jest produktem o niższej jakości, który z tego względu jest sprzedawany po niższej cenie. Jeżeli jednak jego cena jest dostosowana w celu uwzględnienia niższej zawartości manganu, wspomniana dostosowana cena byłaby w pełni zgodna z ceną krzemomanganu standardowego. Wspomniana zainteresowana strona dodała też, że wielkość przywozu krzemomanganu o niższym standardzie do Unii jest mała i dlatego nie może powodować szkody dla przemysłu unijnego.
- (131) Inna grupa producentów z Indii twierdziła, że krzemomangan o niskiej jakości mógłby być stosowany bezpośrednio w elektrycznych piecach łukowych lub mógłby być zmieszany z krzemomanganem o wyższej jakości celem uzyskania standardowego produktu, a nie wyłącznie krzemomanganu z zawartością żelaza (Fe)

wynoszącą 72 % (typową dla Ukrainy). Wspomniani producenci zauważyli, że techniczna analiza możliwości przedłożona przez samego skarżącego nie wyklucza technicznej możliwości mieszania. Przyznali, że mieszanie wiąże się z dodatkowym kosztem, ale nie na poziomie opisanym przez skarżącego. Zgodzili się, że wspomniany typ krzemomanganu jest sprzedawany po niższej cenie właśnie z powodu niskiej zawartości manganu i dlatego należy przeprowadzać porównanie cenowe z krzemomanganem standardowym po dokonaniu korekty proporcjonalnej, która wykazałaby podobne ceny.

- (132) Skarżący argumentował, że krzemomangan o niskiej jakości nie jest stosowany przez stalownie w Unii i że ze względów jakościowych ich klienci nie podejmowałiby ryzyka stosowania mieszanki różnych gatunków krzemomanganu. Skarżący twierdził także, że istnienie wspomnianego produktu o obniżonym standardzie jest zjawiskiem tymczasowym, które nie było powodem szkody dla nich.

6.1.2. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny

- (133) W związku z wpływem przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny Komisja zauważyła, że w okresie badanym malała zarówno średnia cena przywozów krzemomanganu z Indii po cenach dumpingowych, jak i ceny dwóch współpracujących producentów unijnych. Jak jednak wspomniano powyżej w motywie 77 i w następnych, podcięcie cenowe niemal nie istniało.

6.2. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (134) Komisja nie stwierdziła zbieżności w czasie między tendencją dotyczącą trudnej sytuacji gospodarczej dwóch współpracujących producentów unijnych a wzrostem wielkości przywozu towarów z Indii po cenach dumpingowych. Dochodzenie wykazało istnienie przeciwnych tendencji między wzrostem wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez dwóch współpracujących producentów unijnych. Ponadto udział przywozu towarów po cenach dumpingowych w rynku zwiększył się w okresie badanym, lecz tylko z [18–24 %] do [23–30 %]. W przypadku udziału w rynku nie odnotowano stałej tendencji wzrostowej, a ceny nie stanowiły podcięcia ceny przemysłu unijnego lub stanowiły nieznacznie podcięcie.
- (135) Ze względu na brak zbieżności w czasie między pogorszeniem się sytuacji gospodarczej współpracujących producentów unijnych a tendencjami dotyczącymi wielkości i udziału w rynku przywozu krzemomanganu z Indii po cenach dumpingowych Komisja uznała, że wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na sytuację przemysłu unijnego nie można uznać za istotny w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W tych okolicznościach nie wykazano, aby poziomy wielkości lub poziomy ceny towarów przywożonych z Indii po cenach dumpingowych przyczyniły się do szkodliwej sytuacji dwóch współpracujących producentów.
- (136) Z uwagi na fakt, że nie ustalono związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą ponoszoną przez przemysł unijny, nie było potrzeby ujawniania jakichkolwiek obliczeń dotyczących sprzedaży po zaniżonych cenach, ponieważ są one istotne jedynie do określenia poziomu środków. Komisja odrzuciła zatem twierdzenie skarżącego, że nie obliczyła i nie ujawniła poziomu sprzedaży po zaniżonych cenach.

7. INNE CZYNNIKI

- (137) Jak określono w motywie 135, Komisja nie mogła ustalić związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez przemysł unijny a towarami przywożonymi z Indii po cenach dumpingowych. W związku z tym nie było potrzeby, aby wyciągać wnioski dotyczące wpływu innych czynników na sytuację przemysłu unijnego, jak określono w art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Jednak inne czynniki również zostały zbadane i dla pełniłości wyводу zostały opisane w sekcji poniżej.
- (138) Skarżący twierdził, że Komisja popełniła błąd w metodyce, oceniając, że możliwa szkoda wynikająca z innych czynników może w pewien sposób usprawiedliwić fakt, iż przywóz towarów po cenach dumpingowych powoduje istotną szkodę. Skarżący twierdził też, że Komisja wykorzystwała takie czynniki, jak przywóz z innych państw niż Indie i sytuację rynkową przedsiębiorstwa FerroAtlantica, wyłącznie aby zakończyć postępowanie.

(139) Ponieważ nie udało się ustalić związku przyczynowego, uwzględnienie potencjalnego wpływu innych czynników na szkodę poniesioną przez przemysł unijny nie ma już znaczenia. W sekcjach 7.1 i 7.4 poniżej ograniczono się do opisu innych czynników bez wyciągania wniosków dotyczących ich potencjalnego wpływu na szkodę. Ze względu na brak związku przyczynowego analiza „innych czynników” nie ma wpływu na wnioski dotyczące dumpingu, szkody i związku przyczynowego. W związku z tym Komisja odrzuciła te twierdzenia.

7.1. Przywóz z państw trzecich

(140) Wielkość przywozu z innych państw trzecich została ustalona przy wykorzystaniu danych Eurostatu i przy uwzględnieniu wszystkich systemów przywozu, w tym uszlachetniania czynnego. Pochodzenie znacznej wielkości przywozu zostało „niewyszczególnione z przyczyn handlowych lub militarnych w ramach handlu z państwami trzecimi”. Przy wsparciu ze strony organów celnych jednego z państw członkowskich Komisja mogła dokonać podziału części tej wielkości ze względu na państwo pochodzenia. Po przyporządkowaniu tego „niewyszczególnionego” przywozu odpowiednim państwom pochodzenia ogólna tendencja przywozu nie ulega znaczącym zmianom. Aby jednak zachować poufność informacji dotyczących przywozu, wartości przedstawiane są następująco:

Tabela 12

Przywóz z państw trzecich (w tonach metrycznych)

Państwo		2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Norwegia	Wielkość przywozu	144 000–191 000	188 000–250 000	138 000–185 000	147 000–195 000
	<i>Indeks</i>	100	131	96	102
	Udział w rynku	15 % – 20 %	21 % – 28 %	16 % – 21 %	17 % – 23 %
	<i>Indeks</i>	100	139	104	115
Ukraina	Wielkość przywozu	170 000–226 000	102 000–135 000	104 000–137 000	111 000–147 000
	<i>Indeks</i>	100	60	61	65
	Udział w rynku	18 % – 24 %	11 % – 15 %	12 % – 16 %	13 % – 17 %
	<i>Indeks</i>	100	64	66	73
Republika Południowej Afryki	Wielkość przywozu	111 000–147 000	14 000–19 000	32 000–43 000	70 000–93 000
	<i>Indeks</i>	100	13	29	64
	Udział w rynku	12 % – 15 %	2 % – 2 %	4 % – 5 %	8 % – 11 %
	<i>Indeks</i>	100	14	32	71
Wszystkie państwa trzecie łącznie z wyjątkiem Indii	Wielkość przywozu	510 000–670 000	370 000–490 000	370 000–500 000	400 000–530 000
	<i>Indeks</i>	100	73	74	79
	Udział w rynku	50 % – 70 %	40 % – 50 %	40 % – 60 %	50 % – 60 %
	<i>Indeks</i>	100	78	80	89
	Średnia cena	903–1 197	829–1 100	778–1 032	733–971
	<i>Indeks</i>	100	92	86	81

Źródło: Dane Eurostatu wraz z informacjami dotyczącymi „niewyszczególnionego” przywozu.

- (141) Krzemomangan jest przywożony do Unii ze znacznej liczby innych państw. Głównymi państwami wywozu (według ich wielkości) są, oprócz Indii, Norwegia, Republika Południowej Afryki i Ukraina. Przywóz z tych czterech czołowych państw stanowi około 90 % całkowitego przywozu do Unii, a ich udział w rynku wynosi około 70 %. Udział Norwegii w rynku wynosi około [17–23 %]. Jeden z norweskich producentów krzemomanganu jest powiązany z jednym z producentów unijnych (Comilog Dunkerque/Eramet).
- (142) Wielkość przywozu do Unii z państw trzecich innych niż Indie wykazywała tendencję przeciwną w stosunku do przywozu z Indii. W szczególności ich przywóz zmniejszył się w latach 2012 i 2013 w porównaniu z 2011 r., ale zwiększył się w OD.
- (143) Według danych Eurostatu ceny przywozu z państw trzecich były średnio wyższe niż ceny przywozu z Indii i w okresie badanym wykazywały tendencję spadkową. Dane Eurostatu nie zawierają jednak zestawienia ze względu na jakość i gatunek, w związku z czym nie pozwalają na porównanie takich samych rodzajów przywozów.
- (144) Skarżący wyjaśnił, że powody, dla których odnotowano spadek przywozu krzemomanganu z Ukrainy, Republiki Południowej Afryki i Norwegii w 2012 r., nie miały związku ze zwiększonym przywozem z Indii, lecz z konkretnymi okolicznościami szczególnymi dla każdego z państw.
- (145) Komisja odnotowała przekazane przez skarżącego wyjaśnienia na temat wzrostu lub spadku przywozu z określonych państw trzecich. Fakt, że dwaj współpracujący producenci unijni utrzymali udział w rynku, pokazuje jednak, iż państwa trzecie rywalizowały między sobą o utrzymanie sprzedaży i udziału w rynku w Unii i nie miało to wpływu na wielkość sprzedaży i udział w rynku dwóch współpracujących producentów unijnych.

7.2. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

- (146) Wielkość wywozu dwóch producentów unijnych w okresie badanym kształtowała się następująco:

Tabela 13

Wyniki eksportowe współpracujących producentów unijnych

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodem
Wielkość wywozu (w tonach metrycznych)	2 100–2 800	2 900–3 800	3 200–4 300	5 200–6 800
Indeks	100	136	151	243
Średnia cena	800–1 100	800–1 100	700–900	700–900
Indeks	100	96	85	84

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (147) W okresie badanym dwaj współpracujący producenci unijni odnotowali ponad dwukrotny wzrost wielkości sprzedaży poza Unię, nie jest on jednak szczególnie znaczący w ujęciu bezwzględny.
- (148) Średnia cena sprzedaży stronom niepowiązanym z państw trzecich spadła wraz ze spadkiem unijnej ceny rynkowej.

7.3. Zmiany w produkcji stali i nadmierna podaż

- (149) Kilka zainteresowanych stron potwierdziło w swoich opiniach, że spadek produkcji stali był wynikiem pogorszenia koniunktury unijnej. Ponieważ krzemomangan jest używany głównie do produkcji stali, miało to bezpośredni i natychmiastowy wpływ na konsumpcję krzemomanganu.

- (150) Kilka zainteresowanych stron potwierdziło w swoich uwagach, że światowa produkcja krzemomanganu nie uległa zmniejszeniu odpowiednio do spadku konsumpcji. Strony te stwierdziły, że cena rynkowa krzemomanganu, tak samo jak cena wszystkich innych towarów, jest związana z równowagą między popytą a podażą. Nadmierna podaż spowodowała w związku z tym spadek ceny krzemomanganu. Do tej sytuacji przyczynił się też fakt, że w latach 2011–2012 cały przemysł unijny zwiększył swoje moce produkcyjne.

7.4. Konkurencja wewnątrzunijna

- (151) Hiszpańskie przedsiębiorstwo FerroAtlantica nie podjęło współpracy w ramach dochodzenia. Zgodnie z informacjami przedstawionymi w skardze FerroAtlantica jako główny producent unijny nie tylko nie poniosła znaczących szkód z powodu przywozu indyjskiego, ale nawet odnotowała wysoki zysk. Przedsiębiorstwo FerroAtlantica jest największym producentem krzemomanganu w Unii, zdołało utrzymać swój udział w rynku w okresie badanym i konkuruje bezpośrednio z dwoma współpracującymi producentami unijnymi.
- (152) Skarżący oświadczył, że przedsiębiorstwo FerroAtlantica nie mogło przyczynić się do szkody wyrządzonej dwóm współpracującym producentom unijnym, ponieważ nie podcinało swoich cen i nie zwiększyło swojego udziału w rynku ze szkodą dla tych producentów. Skarżący utrzymywał również, że przedsiębiorstwo FerroAtlantica nie było już odporne na szkody spowodowane przez przywóz z Indii – od początku 2015 r. sytuacja przedsiębiorstwa zaczęła się pogarszać.
- (153) Twierdzenie to dotyczy wydarzeń po OD, które zazwyczaj nie mogą zostać rozpatrzone na podstawie art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Komisja nie znalazła również żadnych szczególnych względów, które sprawiłyby, że jej decyzja byłaby całkowicie nieuzasadniona, gdyby odrzuciła wspomniane twierdzenie. W szczególności twierdzenie to zostało zgłoszone na późnym etapie dochodzenia, ponad 11 miesięcy od jego wszczęcia, kiedy nie mogło już zostać zweryfikowane. Komisja uznaje w każdym razie, że obecność największego producenta unijnego na rynku miała wpływ na zmiany wielkości sprzedaży, cen i udziału w rynku dwóch współpracujących producentów unijnych w OD.

8. INTERES UNII

- (154) Skarżący i dwaj główni producenci stali przedstawili uwagi dotyczące interesu Unii. Ponieważ nie stwierdzono związku przyczynowego między przywozem towarów z Indii po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny, analiza interesu Unii nie jest konieczna.

9. ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA

- (155) Na podstawie sformułowanych przez Komisję wniosków na temat dumpingu, szkody i związku przyczynowego zgodnie z art. 9 rozporządzenia podstawowego postępowanie należy zakończyć bez nałożenia środków.
- (156) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o ostatecznych ustaleniach i o zamiarze zakończenia dochodzenia i miały możliwość przedstawienia uwag. Ich uwagi zostały wzięte pod uwagę, ale nie wywarły wpływu na wnioski wyciągnięte powyżej.
- (157) Komitet powołany na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu krzemomanganu pochodzącego z Indii zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
